

Goig en alabança de l'Insigne Diaca Màrtir Sant Llorenç

Matadepera

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Monestir de Sant Llorenç del Munt
Emplaçament
Alçada: Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i Serra de l'Obac
1103

Coordenades:

Latitud: 41.64121
Longitud: 2.018
UTM Est (X): 418217
UTM Nord (Y): 4610407

Classificació

Número de fitxa 08120 - 405
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Música i dansa
Estil / època: Contemporani
Segle XIX-XXI
Autoria de l'element: Autor lletra: Maria Antònia Salvà (1869-1958) Música: Pare Nicolau de Tolosa, O.M. Cap. Xilografia al boix, de Ricard Marlet i Saret (Sabadell, 25 de setembre de 1896/ Matadepera, juny de 1976).
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Obert
Ús actual: Social
Titularitat Pública

Fitxes associades:

[Monestir de Sant Llorenç del Munt](#)

Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dj., 29/04/2021 - 08:31

Descripció

Sant Llorenç és el patró del monestir de La Mola, per la seva festa s'acostuma a cantar els goigs en honor i lloança com a diaca i màrtir. Són diverses les versions que al llarg dels anys s'han editat i també són diverses les impressions realitzades. Els hem agrupat en funció de la seva lletra, ja que s'han detectat variants. D'aquesta manera les recuperem i documentem. En algunes impressions, s'especifica l'autoria de lletra i/o música. En d'altres no.

Tenim una edició de l'any 1977 (format 24x34 cm) realitzada amb motiu de la col·locació de la ceràmica de Sant Llorenç, Diaca i Màrtir, en substitució de la imatge que hi havia la fornícula, avui enderrocada, al carrer dedicat al Sant, en un tiratge de cent exemplars en paper de fil. Sabadell, carrer de Sant Llorenç, desembre de 1976. Lletre de Maria Antònia Salvà i música del Pare Nicolau de Tolosa, O.M. Cap. Boix de Ricard Marlet, de la col·lecció d'Antoni Trallero. Imprès a la Impremta La Noogràfica (Sabadell), amb dipòsit legal: B. 31138-1977. Text a quatre columnes

Goigs en alabança de l'insigne diaca màrtir Sant Llorenç que es venera en l'antiquíssima església abacial del Monestir del Munt en el Vallès, i de la qual és titular. Al dessota, la partitura de les tres primeres estrofes i a continuació la transcripció sencera del goig, que diu així:

De l'Església Cristiana / fóreu màrtir excel·lent: //

Oh, Llorenç, vestit de grana / qui del Munt vetlleu la plana. / beneïu-nos llargament! //

De la ibèrica nissaga, / jove tany esponerós, / tantost nat ja us afalaga / l'Esperit que habita en vós. / Florireu amb nova ufana / bell plançó de flor roent... //

Oh, Llorenç vestit de grana, / qui del Munt vetlleu la plana, / beneïu-nos llargament! //

Ple d'ardenta coratgia / cap a Roma alçau el vol: / l'Esperit de Déu que us guia / - inspirant allà on vol-, / dolçament jaquir us mana / vostra terra i vostra gent...//

L'Apostòlic que es refia / de la vostra lleialtat, / de Diaca us conferia/ la honrada dignitat; / el tresor us encomana / a l'església pertanyent... //

Oh, les ànsies del martiri! / Sixt segon és en presó, / i és vostra ànima en deliri / per haver el guasardó / de la palma sobirana / la que es guanya amb el turment...//

Del martiri havent certesa / -que us la dóna el Papa Sixt- / vostra mà s'obrí amb llarguesa / als pobrets de Jesucrist. / De l'Església Romana / salven ells l'or i l'argent... //

Ni turment ni raons belles / poden tòrcer un cor de sant: / vostra carn a les graelles / lentament va crepitant; / mes constància cristiana / no coneix defalliment... //

És el Munt l'antic psalteri / amb què el temps us ha lloat; / la muntanya i l'asceteri / són veïns de Montserrat, / la Madona sobirana / lectifica son servent... //

Monestir antic de dies, / massa el temps anà passant; / vingué el jorn que no senties / veus de monjos salmejant, / emmudia la campana / suspirant d'enyorament... //

Més el temple de l'altura, / el vell temple abacial / de romànica estructura / conservat, així com cal, / resta joia catalana, / santuari permanent... //

Protegiu en tota via, / oh, gran màrtir Sant Llorenç, la gent de la rodalia / d'aqueix bell paratge extens. / Qui pregant se us encomana, qui us visita reverent; //

Oh, Llorenç vestit de grana, / en el munt com a la plana, / beneïu-nos llargament! //

R Ora pro nobis, beate Laurenti. //

V. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.//

OREMUS: *Da nobis, quaesumus, omnipotens Deus, vitiorum nostrorum flammam extinguere qui beato Laurentio tribuisti tormentorum suorum incendia superare. Per Christum Dominum Nostrum. Amen. //*

Al peu de pàgina té una nota en vermell que diu així: “Edició amb la música mal transcrita per haver estat copiada d’una edició equivocada. Posteriorment s’ha fet un nou tiratge degudament esmenat”, que deu correspondre a l’edició de la Parròquia de Sant Joan de Matadepera, en motiu de la segona Cantada de l’Agrupació coral de Matadepera, a l’església de la Mola. Existeix una versió corregida del mateix any amb la xilografia i el nom de Sant Llorenç en color grana i a la part inferior dreta “Boix de Ricard Marlet, de la col·lecció d’Antoni Trall”.

Una altra edició amb partitura, en blanc i negre sense datar. Caixa amb orla tipogràfica decorada amb motius vegetals, ocells, dofins i una mena de grifó, situats majoritàriament a les cantonades. Al dessota mateix, la partitura de la tornada amb la lletra, obra del Pare Nicolau de Tolosa O.M. Cap. A la part superior, central, una reproducció tipogràfica signada per GELABERT de Sant Llorenç, amb l’aureola característica i la iconografia clàssica, abillat amb la dalmàtica, la graella del martiri a la mà esquerra i sostenint el Llibre Sant obert amb la mà dreta al damunt del qual hi ha la palma del martiri. A ambdós costats una planta florida amb tres flors cadascuna (és al dessota de les campanetes que hi ha la signatura de l’autor). A la part inferior, central del goig, hi ha un paisatge que representa la Muntanya de Sant Llorenç del Munt amb el poble de Matadepera i l’església de Sant Joan als seus peus.

L’any 1981 e sva fer una nova edició sobre fons verd. Al centre xilografiat la imatge del insigne diaca màrtir Sant Llorenç realitzat per J. Carreras. Iconografia clàssica, amb dalmàtica corresponent al grau eclesiàstic, graella del martiri a la mà dreta i el Llibre a la mà esquerra. Finalment la palma del martiri, victòria sobre el món i la carn. Al damunt de l’estampa, en el capçal, hi ha l’escut de Matadepera. A la part inferior, l’església de Sant Joan amb la muntanya de Sant Llorenç del Munt al fons. Fou imprès a la Impremta CHALER, S.A. del carrer de St. Gaietà, 131 de Terrassa, amb dipòsit legal: B. 27083/81.

Una altra edició es pot veure a la pàgina 76 del llibre de Miquel Ballbè i Boada (1982). Es tracta d’una xilografia de Sant Llorenç al damunt del cim amb la iconografia clàssica. Sant Llorenç vestit amb dalmàtica, grella del martiri a la mà esquerra i la palma a la mà dreta, símbol de la victòria sobre el món i la carn. Orla ample amb motius florals. Text a tres columnes amb partitura de la tornada per sobre del text. Inclou al Pare Antoni Cardona i Carreras, escolapi i al senyor Ricard Marlet i Saret agenollats amb orenetes, abellerols i rapinyaires volant al seu voltant, en el cinquantenari de la restauració de l’Aplec de Sant Llorenç del Munt. Al dessota, la partitura de les tres primeres estrofes i a continuació la transcripció sencera del goig.

Finalment, tenim una edició en color de l’any 2013, disseny d’a.s.a. Caixa amb orla tipogràfica en color. Al centre, una reproducció fotogràfica de Sant Llorenç extreta del retaule dedicat al sant que es localitza a l’església de Santa Coloma de Queralt, obra de Jordi de Déu (com així es fa constar en lateral esquerra del goig). El capçal està presidit per dos àngels tocant un instrument musical. Iconografia clàssica del sant, abillat amb la dalmàtica, la graella del martiri a sa mà esquerra i el Llibre obert sostingut en la mà dreta. No porta la palma característica del martiri. A la part inferior, central del goig, en un requadre, hi ha l’escena del martiri de Sant Llorenç. Es representa nu amb l’aureola al voltant del cap, estirat, damunt de la graella,

amb una mà que tapa el seu sexe i l'altra el pit, mentre dos homes atien el foc. Les lletres de l'encapçalament són acurades, amb la "S" emmarcada per un requadre decorat. El text s'ha disposat en tres columnes, essent la central la més curta.

Observacions:

El Pare Nicolàs de Tolosa (1883-1923), autor de la música, ve a Catalunya l'any 1907 on desenvolupa la seva activitat musical publicant sobretot música eclesiàstica.

Història

Els goigs són cançons populars o poesies de caire religiós, adreçades als sants, les santes, la Mare de Déu o Crist. Tradicionalment es canten en les festivitats religioses. Acostumen a tenir dues parts: a la primera s'explica la vida, miracles i martiri del sant; mentre que a la segona se li fan peticions de protecció per a la comunitat.

La tradició dels goigs té els seus orígens en la representació dels misteris medievals. La primera vegada que es troba documentada la paraula goigs és a la Crònica de Ramon Muntaner (1325-1328), on consta que ja se'n cantaven, i el primer text conegut de goigs són els Goigs de Nostra Dona, conservats al manuscrit del Llibre vermell de Montserrat (de final del segle XIV).

Els gremis i confraries, especialment la del Roser, popularitzen els goigs dels seus patrons respectius. Malgrat tot, els goigs tal i com els coneixem i que es canten actualment, cal situar-la a partir de la determinació del Concili de Trento (1645), per potenciar la pietat popular a través d'aquest tipus de manifestacions litúrgiques. El gran moment de creació dels goigs fou el segle XVII, quan totes les esglésies parroquials, així com les capelles i capelletes més petites foren dotades d'aquestes manifestacions.

Bibliografia

BALLBÈ i BOADA, Miquel (1982). Matadepera i Sant Llorenç del Munt. Més de mil anys d'història. Volum II, Sant Llorenç del Munt. Ajuntament de Matadepera – Caixa d'Estalvis de Terrassa.

Enllaços d'interès:

<https://algunsgoigs.blogspot.com/>

<http://bibliogoigs.blogspot.com/search/label/Monestir%20de%20Sant%20Lloren%C3%A7>...

GOIGS EN ALABANÇA DE L'INSIGNE DIACA MÀRTIR
SANT LLORENÇ

QUE ES VENERA EN L'ANTIQUÍSSIMA ESSLÉSIA ABACIAL DEL MONESTIR
 DEL MUNT EN EL VALLÈS, I DE LA QUAL ÉS TITULAR

De l'Església Cristiana
 fóreu màrtir excel·lent:

Oh, Llorenç vestit de grana,
 qui del Munt velleu la plana,
 beniu-nos llargament!

De la ibrica missaga,
 jove tany esponerós,
 l'Esperit que habita en vos.

Floríreu amb nova ufana
 bell plançó de flor roent...

Oh, Llorenç vestit de grana,
 qui del Munt velleu la plana,
 beniu-nos llargament!

Ple d'ardenta coratgia
 cap a Roma alçau el vot:
 l'Esperit de Déu que us guia

—inspirant allà on vol—
 dolçament aquir us mana
 vostra terra i vostra gent...

L'Apostòlic que es refia
 de la vostra hostiat,
 de Diaça us conferia
 la honorada dignitat;

el tresor us encomana
 a l'Església pertanyent...

Oh, les ànimes del martiri!
 Si us segon: és en presó,
 i és vostra ànima en deliri
 per haver el guanyat

de la palma sobirana,
 la que es guanya amb el turment...

Del martiri havent certesa
 —que us la dona el Pare Sit—
 vostra mà s'obri amb llarguesa

als pobrets de Jesucrist.
 De l'Església Romana
 salven ella l'or i l'argent...

Ni turment ni raons belles
 poden obrer un cor de sant:
 vostra carn a les graelles
 lentament va crepitant;

mes constància cristiana
 no coneix detallment...

Es el Munt l'antic psalteri
 amb qui el temps us ha hostat;
 la muntanya i l'asceteri
 són veïns de Montserrat,

la Madona sobirana
 lectífica son servent...

Monestir antic de dies,
 manea el temps anà passant;
 vingué el jorn que no senties

veus de monjos salmeiant,
 emmudia la campana
 suspirant d'enyorament...

Mes el temple de l'altura,
 el vell temple abacial
 de romànica estructura
 conservat, així com cal,

resta joia catalana,
 santuari permanent...

Protegit en tota via
 oh, gran màrtir Sant Llorenç,
 la gent de la rodalia
 d'inquiet bell paratge extens.

Qui pregunt se us encomana,
 qui us visita reverent;

Oh, Llorenç vestit de grana,
 en el munt com a la plana,
 beniu-nos llargament!

R Ora pro nobis, beate Laurenti.

V Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

OREMUS: Da nobis, quæsumus, omnipotens Deus, vitiorum nostrorum flammam extingue qui beato Laurentio tribuisti tormentorum suorum incendia superare. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

D'aquesta edició realitzada amb motiu de la col·locació de la ceràmica de Sant Llorenç, Diaca i Màrtir, en substitució de la imatge que hi havia en la fornícula, avui enderrocada, al carrer dedicat al Sant, se n'ha fet un tiratge de cent exemplars en paper de fil, numerats de l'1 al cent. Letra de Maria Antònia Sabà. Mística del P. Nicolau de Tolosa, O. M. Cap. Sabadell, carrer de Sant Llorenç, desembre de 1976.

Boix de Ricard Mariet, de la col·lecció d'Antoni Truller • Imprinta La Noogràfica - Sabadell • Dipòsit Legal: B. 31158 - 1977

Edició amb la música mai transcrita per haver estat copiada d'una edició equivocada. Posteriorment s'ha fet un nou tiratge degudament esmenat.

GOIGS EN
DE L'INSIGNE
SANT

que es venera en
Església abacial del
en el Vallès, i de la

ALABANÇA
DIACA MÀRTIR
LLORENÇ

l'antiquíssima
Monestir del Munt
qual és titular

De l'Església Cristiana
fereu mèrit exorbent.
Oh, Llorenç vestit de grana,
qui del Munt celtau la plana,
benicieu-nos llargament!

De la líberica missaga
jove i any esperança,
Florieu amb nova ufana
bell plançó de flor rosat...
Oh, Llorenç vestit de grana,
qui del Munt celtau la plana,
benicieu-nos llargament.

Ple d'ardenta coratgia
esp a fioma algun el val:
l'esperit que habita en vos,
delectament jopiriu en manna
vostra terra i vostra gent...

L'Apostòlic que es refia
de la vostra llealtat,
de Diaza us confieria
la honorada dignitat.

Ès el Munt l'antic pastor
amb que el temps us ha hosti.

el treure us caronama
a l'Església peranyent...

Oh, les ànimes del martiri!
Sità segon és en presó,
i és vostra ànima en deliri
per haver el guarnidó
de la palma sobirana
la que es guanya amb el torment...

Del martiri havent certesa
—que us la dona el Papa Sixt—
vostres mà s'obri amb llarguesa
als pobrets de Jeuerist.
De l'Església Romana
salven ella l'or i l'argent...

Ni torment ni rancs helles
podeu tórrec un cor de sant:
vostra cara a les gracelles
lentament va creplicant;
mes constància cristiana
no concia defalliment...

Ès el Munt l'antic pastor
amb que el temps us ha hosti.

la monstria i l'acortri
són velles de Montserrat,
la Madona sobirana
letífica son servent...

Monestir antic de dies,
mussa el temps amb passant;
viuquí el jorn que no senties
veus de monjes salmant,
emouida la campana
suspirant d'ensorament...

Mes el temple de l'altura,
el vell temple abacial
de romanica estructura
conservat, així com cal,
resta joia catalana,
santuarí permanent...

Protegia en tota via,
oh, gran mèrit Sant Llorenç;
la gent de la rodalia
d'aquí bell paratge extreu.
Qui pregant en un caronama,
qui us visita reverent:

Oh, Llorenç vestit de grana,
en el Munt com a la plana,
benicieu-nos llargament!

W. Ora pro nobis, beate Laurenti.

V. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

OREMUS: Da nobis, quæsumus, o misericors Deus, villorum nostrorum flammam extinguere qui beato Laurentio tribuiti tormentorum suorum
intercedis rogante. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Llibre de Maria Antonia Subirà.

Música del P. Nicolau de Tolosa O. M. Cap.

SANT LLORENÇ

QUE ES VENERA EN L'ANTIQUÍSSIMA ESSLÉSIA ABACIAL DEL MONESTIR
DEL MUNT EN EL VALLES, I DE LA QUAL ÉS TITULAR

De l'Església Cristiana
foreu màrtir excel·lent:

Oh, Llorenç, vestit de grana,
qui del Munt vetlleu la plana,
beneïeu-nos llargament!

De la líbrica nissaga,
jove tany esponerós,
tantot nat ja us aflaga
l'Esperit que habita en vós.
Floricreu amb nova ufana
bell plançó de flor roent...

Oh, Llorenç, vestit de grana,
qui del Munt vetlleu la plana,
beneïeu-nos llargament!

Ple d'ardenta coratgia
cap a Roma alçau el vol;
l'Esperit de Déu que us guia
—inspirant alià, on vol—,
dolçament jaquir us mana
vostra terra i vostra gent...

L'Apostòlic que es refia
de la vostra llealtat,
de Diacon us conferia
la honrada dignitat;
el tresor us encomana
a l'Església pertanyent...

Oh, les ànsies del martiri!
Sisè segon és en pressó,
i és vostra ànima en deliri
per haver el guasadó
de la palma sobirana
la que es guanya amb el turment...

Del martiri havent carrega
—que us la dóna el Papa Sixt—
vostra mà s'obri amb llarguesa

als pobrets de Jesucrist.
De l'Església romana
salven els l'or i l'argent...

Ni turment ni raons belles
poden torcer un cor de sant:
vostra carn a les grades
lentament va crepitant;
mes constància cristiana
no coneix defalliment...

És el Munt l'antic psalteri
amb què el temps us ha lloot;
la muntanya i l'asceteri
són vetes de Montserrat,
la Madona sobirana
lectifica son servent...

Monestri antic de dies,
massa el temps anà passant;
vingué el jorn que no senties
veus de monjos salmejant,
emmudia la campana
suspirant d'enyorament...

Mes el temple de l'altura,
el vell temple abacial
de romànica estructura
conservat, així com cal,
resta joia catalana,
santuari permanent...

Protegiu en tota via,
oh, gran màrtir Sant Llorenç,
la gent de la rodalia
d'aquest bell paratge extens.
Qui pregant se us encomana,
qui us visita reverent;

Oh, Llorenç, vestit de grana,
en el munt com a la plana,
beneïeu-nos llargament!

R Ora pro nobis, beate Laurenti.

V Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

OREMUS: Da nobis, quæsumus, omnipotens Deus, vitiorum nostrorum flammam extinguere qui beato Laurentio tribuisti tormentorum suorum incendia superare. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Matadepera, 10 d'agost 1981

Lletre de Maria Antònia Solà

CHILL, S.A. - St. Gaeta 13 - Terrasa - Dip. Leg. 8-2708/81

GOIGS EN
DE L'INSIGNE
ANTC
que es venera en
Església abacial del
en el Vallès, i de la

ALABANÇA
DIACA MÀRTIR
LLORENÇ
l'antiquíssima
Monestir del Munt
qual és titular

De l'Església Cristiana
fóreu màrtir excel·lent:
Oh, Llorenç, vestit de grana,
qui del Munt, vestíeu la plana,
beneix-nos llargament!

De la ibèrica nissaga
jove tan esponent,
tantost nat ja us afalaga
l'Esperit que habita en vos.
Florieu amb nova ufana
bell plançó de flor roent.
Oh, Llorenç ...

Ple d'ardent coratgia
cap a Roma alceu el vol:
l'Esperit de Déu que us guia
-inspirant allà on vol-,
dolçament jaquir us mana
vostra terra i vostra gent.
Oh, Llorenç ...

L'Apostòlic que es refia
de la vostra lleialtat,
de Diaça us conferia
la honorada dignitat:
el tresor us encomana
a l'Església pertanyent.
Oh, Llorenç ...

Oh, les ànsies del martiri!
Sixt segon és en presó,
i és vostra ànima en deliri
per haver el guardó

de la palma sobirana
la que es guanya amb el turment.
Oh, Llorenç ...

Del martiri havent certaça
-que us dona el Papa Sixt-
vostra mà s'obri amb llarguesa
als pobrets de Jesucrist.
De l'Església Romana
salven ells l'or i l'argent.
Oh, Llorenç ...

Ni turment ni raons belles
poden torcer un cot sant:
vostra carn a les graelles
lentament vacil·lant:
més constància cristiana
no coneix defalliment.
Oh, Llorenç ...

És el Munt l'antic salteri
amb què el temps us ha lloat;
la muntanya i l'esceteri
són veïns de Montserrat,
la Madona sobirana
letífica son servent.
Oh, Llorenç ...

Monestir antic de dies,
massa temps anà passant;
vingué el jorn que no senties
veus de manjos salmeiant,
emmudia la campana
sospirant d'enyorament.
Oh, Llorenç ...

Mes el temple de l'altura,
el vell temple abacial
de romànica estructura
conservat, així com cal,
resta joia catalana,
santuari permanent.
Oh, Llorenç ...

Protegiu en tota via,
oh, gran màrtir Sant Llorenç,
la gent de la rodalia
d'aquex bell paratge extens.
Qui pregant se us encomana,
qui us visita reverent.
Oh, Llorenç ...

Oh, Llorenç, vestit de grana,
en el Munt com en la plana,
beneix-nos llargament!

R/. Ora pro nobis, beate Laurenti.

V/. Ut digni efficiamur promissionibus Christ.

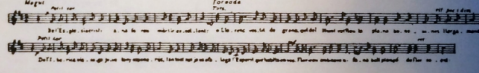
OREMUS: Da nobis, quoesumus, omnipotens Deus, vitorum nostrorum flammam extinguere qui beato Laurentio tributisti tormentorum suorum incendia superare. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

GOIGS EN ALABANÇA DE L'INSIGNE DIACA MARTIR

SANT LLORENÇ

QUE ES VENERA EN L'ANTIQUÍSSIMA ESCLÉSIA ABACIAL DEL MONESTIR DEL MUNT EN EL VALLÈS, I DE LA QUAL ES TITULAR

De l'Església Cristiana
flora martir excel·lent!

Oh, Llorenç vestit de grana,
qui del Munt velleu la plana,
benicua-nos lliurement!

De la líberna nissaga
jove iacti exponeris,
tantost mat ja us afaiega
l'Esperit que habita en vos.
Floriu en la nova aïana
bell plaçac de flor roent...

Oh, Llorenç vestit de grana,
qui del Munt velleu la plana,
benicua-nos lliurement!

Pic d'ardenta coratgia
cap a Roma alçau el vol;
l'Esperit de Déu que us guia
—inspirant aïa en vol—
dolçament jaquir us mana
vostra terra i vostra gent...

L'Apostòlic que us refia
de la vostra líberia,
de Diaca us cooferta

Ora pro nobis, beate Laurenti.

la honorada dignitat;
el tresor us encomana
a l'Església pertanyent...
Oh, les anoes del martiri!

Sixt segon és en pread,
i és vostra anima en deliri
per haver el guasadó
de la palma solbrana
la que es guanya amb el torment...

Del martiri havent certesa
—que us la dona el Papa Sixt—
vostra mà s'obri amb llarguesa
als pobres de Jesucrist,
De l'Església Romana
salven ella l'or i l'argent...

Ni torment ni raons bellas
poden torcer un cor de sant;
vostra carn a les graciles
lentament va respirant;
més constancia cristiana
no coneix defalliment...

Es el Munt l'antic palteri
amb que el temps us ha lloat;
la mansanya i l'axeceter

Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

són veïns de Montserrat,
la Madona solbrana
lectifica son sorvent...

Monestir antic de dies,
mansa el temps amb passant,
vingué el puri que no sentiu
veus de monjo salmerant,
emenda la campans
suspirant d'ayrajament...

Més el temple de l'altura,
el vell temple abacial
de romànica estructura
conservat, així com cal,
resta joia catalana,
santuari permanent...

Protegiu en tota via,
oh, gran martir Sant Llorenç,
la gent de la radala
d'aquetz bell paratge extors.
Qui pregaru de us encomana,
qui us visita reverent...

Oh, Llorenç vestit de grana,
en el Munt com a la plana,
benicua-nos lliurement!

OREMUS: De nobis, quæsumus, omnipotens Deus, vitiorum nostrorum flammis attingente qui beato Laurentio tribuisti tormentorum suorum incendia superare. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Llibre de Maria Antònia Boix.

Música del P. Nicòlas de Tolosa, O. M. Cap.

Beïnes de R. Maric.

Imp. José Martí.